

Bogár László: Európa öngyilkossága

2011 december 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Korunk a megvalósult abszurditások világa, hiszen csupa olyan dolog látszik megvalósulni rutinszer?en nap mint nap, amir?l nemrég még azt gondoltuk, hogy ez maga a teljes képtelenség.

A szemünk el?tt látszik összeomlani például a második világháború utáni egész békerendszer, ennek minden

iszonyú következményével együtt.

Európa urai ugyan érzik a történelmi veszélyt, de olyan mértékben foglyai az önmagát szerényen „politikailag korrekt” beszédnek nevez? globális vélemény-hatalmi diktatúrának, hogy nem képesek sem a helyzet elbeszélésére, sem a teend?k megbeszélésére.

A mostani válságtanácskozás ennek a képtelenségnek volt újabb drámai megnyilvánulása. Persze, valóban nem egyszer? a helyzet elbeszélése, mert a mélyül? válságnak számos, egymással bonyolult együtthatásban lév? rétege van.

A súlyos eladósodás, ami a felszínen a krízis közvetlen oka, olyan összefüggések következménye, amelyek az uralkodó beszédmód számára megragadhatatlanok. A helyzet megértéséhez azt kellene tisztázni, hogy mire is épült az európai integráció és a vele párhuzamosan létrejöv? európai jóléti állam.

Az 1929–33-as válság, majd a világháború pusztítása a világot irányító er?ket egy új társadalomszervez?dési modell létrehozására ösztönözte. Ennek az volt a lényege, hogy a meghatározó t?kestruktúrák távlatos gondolkodásra kezdték felépíteni stratégiájukat. Belátták, hogy a munkaer?-tulajdonosok „jóltartása” hosszú távon nekik is jó befektetés (jóléti állam), mert a humánt?ke így nagyobb profitot eredményez. És, hogy érdemes mindezt fokozatosan a déli és keleti perifériákra is kiterjeszteni (az integráció déli és keleti b?vítése), mert a „bels? térben tárolt” gyarmatok szintén „többet hoznak” így számukra.

Mindez valóban új történelmi távlatokat nyitott meg Európa számára, ám a nyolcvanas évekt?l a helyzet fokozatosan megváltozott. Kontinensünk meghatározó t?kestruktúrái a szédületes gyorsasággal növekv? globális mozgásszabadságukat kihasználva cinikusan felmondták ezt az alkut. Az európai nemzetállamok és munkavállaló polgáraik így egyre kiszolgáltatottabb helyzetbe kerültek, mert ?k, érthet? okokból, nem válhattak olyan „mobillá”,

mint a t?ke.

A kifosztottak hitelek felvételével próbálták/próbálják lassítani kikerülhetetlennek t?n? „lerohadásukat”. De a keser? valóság az, hogy a hitelfelvétel nemcsak hogy nem megoldás, hanem menekülési út helyett a végzetes csapdába való önkéntes belesétálást jelenti. A globális médiarendszer segítségével keltett mesterséges hisztéria ugyanis pillanatok alatt olyan szintre viheti a kamatokat, ahonnan már nincs visszatérés, pénzügyi „fekete lyukba” zuhanhat, a jelek szerint nemcsak egy ország, de egy olyan roppant méret? birodalom is, mint az Európai Unió.

Az Európai Uniót most brutálisan megzsarolta az a globális hatalmi „szuperstruktúra”, amely a pusztító csapda „f?konstrukt?re”, és Európa urai engedtek a zsarolóknak, általános pénzügyi diktatúra bevezetését határozták el. A radikális költségvetési szigor indokolt volna, ha a súlyos eladósodást valóban az államok és az állampolgárok okozták volna, de éppen ez az, ami nem igaz!

A deficit és az adósság növekedése ugyanis mindenütt kizárólag a mesterséges hisztériával egekbe vitt kamatok kumulált következménye. Ha tehát ebben a helyzetben – nem vizsgálva, hogy ki okozta az adósságnövekedést –, automatikusan a kiszolgáltatott társadalomra hárítom ennek terheit, akkor ezzel nemcsak hogy nem oldom meg a helyzetet, hanem éppen ellenkez?leg, súlyosbítom azt. Az ennek nyomán gyorsuló ütemben szétrohadó társadalom teljesítménye ugyanis ezután már valóban romlani fog, és a mesterségesen keltett hisztéria önbeteljesít? jóslatként valóban összeomláshoz vezet. És az Európai Unió most éppen ezt készül el?segíteni a múlt heti csúcson született döntéseivel.

Az unió vezet?i és az egyes tagországok uralmi elitjei részben meg sem értik mindezt, részben nagyon is értik, de cinikus kollaboránsként a globális birodalmi „szuperstruktúra” kifosztó szivattyúit segítik saját népükkel szemben. Így borítékolható, hogy mindebb?l nemcsak hogy megoldás nem lesz, hanem minden eddiginél súlyosabb következményekkel járó, kvázi polgárháborús helyzet alakulhat ki Európa országainak többségében.

A magyar kormány, akárcsak a többiek, kutyaszorítóba került. Ha szembemegy a megállapodással, az már rövid távon is olyan pénzhatalmi megtorlásokkal járna, amelyek hetek alatt anarchiába sodornák az országot. Ha viszont elfogadja, akkor olyan brutális, újabb megszorításokat lesz kénytelen bevezetni, amelyek lényegében ugyanezzel a következménnyel járnának. A megoldás az lenne, ha nevén neveznénk a csapdát, és a két, egyaránt semmibe vezet? válasz hamis síkjából próbálnánk kitörni. Ehhez azonban, sajnos, mind az érvényes tudás, mind az erkölcsi tartás, mind az ezt kikényszeríteni képes lokális, regionális és globális együttm?ködés hiányzik.

A túlélés egyetlen esélyét így rövid távon csak az a lavírozó, ügyesked?, ravaszkodó mentalitás jelentheti, amelyt?l erkölcsileg irtózhatunk ugyan, ám logikailag itt és most aligha adódik más. De mindeközben hatalmas energiákkal kellene dolgozni legalább a „visszavonuláson”. A most felépülni látszó „páneurópai” globális pénzhatalmi diktatúra ugyanis rohamos gyorsasággal anarchiához, majd káoszhoz vezet Európa-szerte. Csak azok az emberi közösségek maradnak életben, amelyek képesek lesznek mindezt megértve olyan „él?helyeket” kialakítani, ahová e pusztító diktatúra fegyverei nem érnek el.
Bogár László-magyarhirlap.hu

Ajánló